

Reactie NRTO op de subsidieregeling flexibel hoger onderwijs voor volwassenen

De NRTO heeft met veel interesse de subsidieregeling flexibel hoger onderwijs voor volwassenen gelezen. De NRTO is blij dat de pilots flexibilisering en de experimenten vraagfinanciering nu mogelijk gemaakt worden en de instellingen voor hoger onderwijs kunnen gaan beginnen met de voorbereidingen. Over de inhoud van de subsidieregeling heeft de NRTO nog wel een aantal vragen en kanttekeningen.

Algemene opmerkingen:

- De NRTO is blij dat het duaal onderwijs nu ook is meegenomen in de pilots.
- De regeling is alleen voor instellingen die bereidheid tonen deel te nemen aan in 2016 te starten experimenten vraagfinanciering (zie o.a. Artikel 4.10 en artikel 5 h en 6.4). De toets op de bereidheid t.a.v. deelname aan experimenten geldt volgens de NRTO alleen voor bekostigd onderwijs, private opleiders die mee *kunnen* doen zullen vaak ook bereid zijn. Een kleine private instelling die alleen in economisch segment aanbiedt is *wel bereid* maar *kan niet* meedoen aan experimenten omdat deze sector ontbreekt. Deze zou dan wel moeten kunnen meedoen aan pilots .
- In het najaar volgt een handreiking van de IvHO, NVAO en OCW. De aanvragen moeten voor 16 oktober binnen zijn. Het zou erg prettig zijn als die handreiking er eerder is dan 16 oktober.
- Het is nog onduidelijk wie er plaatsnemen in de Adviescommissie flexibel hoger onderwijs. Hoe wordt deze samengesteld? De NRTO pleit ervoor dat in de Adviescommissie zowel het bekostigd als het niet-bekostigd onderwijs is vertegenwoordigd.

De subsidieregeling flexibel hoger onderwijs voor volwassenen

Hieronder artikelsgewijs een aantal zaken aan die zijn opgevallen:

- Artikel 1: de begripsbepalingen. Het meest springt in het oog dat flexibiliteit, het onderwerp van de subsidieregeling, niet wordt gedefinieerd. Het begrip is echter bepalend voor het doel van de regeling en komt echter wel terug in een aantal beoordelingscriteria. Er moet voorkomen worden dat instellingen een ander begrip van flexibilisering hanteren dan OCW en daarop worden afgewezen;
- Artikel 1e. Specifiek met betrekking tot de gehanteerde begrippen: deeltijd onderwijs wordt gedefinieerd aan de hand van art. 7.7 waarin alleen de bekostigde instellingen worden genoemd als aanbieders. Weliswaar verklaart de WHW deze overeenkomstig van toepassing op de niet-bekostigde instellingen maar het staat er toch wat apart.
- Het begrip leeruitkomsten is in de ogen van de NRTO niet geheel juist. Waarom niet aansluiten op het begrip dat EQF hanteert, te weten "leeruitkomsten zijn beschrijvingen van wat een lerende weet, begrijpt en kan doen na afronding van een leerproces". Dit sluit ook naadloos aan op de begrippen validering, leerwegaafhankelijke beoordeling, werkend leren en validering. Hiermee zou o.i. zelfs de artikelen sub k en l kunnen komen te vervallen aangezien dit onder de definitie valt.
- Artikel 2, geeft de doelstelling die echter lastig te behalen is als niet duidelijk is wat flexibiliteit is. Bovendien is de doelstelling zoals verwoord een kwalitatieve terwijl in bijlage A wordt gesproken over kwantitatieve ambities. Dit lijkt niet te matchen.

- Artikel 3:
 - Artikel 3.2.a: moet dit niet zijn *minimaal* 30 credits?
 - Artikel 3.2.c.: wat wordt hiermee bedoeld?
 - om wiens deskundigheidsbevordering gaat het in lid 2 sub h
- Artikel 8 lid 4 is zo ruim geformuleerd dat hier allerlei verplichtingen kunnen voortvloeien waardoor op voorhand niet duidelijk is waartoe de instelling zich verplicht.

Bijlage A van de subsidieregeling

Het activiteitenplan kent een aantal verplichte onderdelen die in deze bijlage zijn beschreven. Hierbij de opvallende zaken:

- Onderdeel 1 geeft onder andere aan dat de beoogde resultaten moeten worden beschreven. In tegenstelling tot het doel van de subsidieregeling is hier sprake van kwantitatieve ambities. In het doel staat dit niet omschreven;
- Onderdeel 7 lijkt wat gericht op bekostigde instellingen door de opname van de lokale en regionale overheden. Niet-bekostigde instellingen werken landelijk. We nemen aan dat samenwerking met lokale en regionale overheden geen voorwaarde is;
- Onderdeel 12 spreekt over loonkosten. Instellingen werken (mede) met freelancers. Gelden de genoemde maximale tarieven ook voor deze personen?

Bijlage B van de subsidieregeling

Over het algemeen kan gesteld worden dat de beoordelingscriteria weinig SMART zijn geformuleerd. Er wordt echter wel een weging aangegeven, met een ondergrens. Daar waar begrippen niet duidelijk zijn, is de vraag hoe de score tot stand gaat komen en hoe de regeling borgt dat er sprake is van een zorgvuldige weging waarbij iedere aanvraag op dezelfde wijze wordt gescoord en beoordeeld. Specifiek betreft het de volgende criteria:

- Wordt bij 1b onder substantiële groei verstaan, wie bepaalt wanneer hiervan sprake is, de instelling of de beoordelaar. Als een opleiding al succesvol is qua aantallen en rendement werkt dit criterium dus tegen je;
- Hoe dient de aanvrager aan te tonen dat er sprake is van voldoende basis, zoals genoemd bij criterium 2a;
- Dient de aanvrager de aanpassingen in de organisatie ook kwantitatief aan te tonen (fte's);
- Criterium 3a lijkt door de bewoording in het nadeel van grotere instellingen. Indien 10 van de 30 opleidingen (als voorbeeld) worden aangeboden is dit dan onvoldoende in de ogen van de beoordelaar? Hiermee komt de kwaliteit van de uitvoering in het gedrang;
- Zijn de genoemde onderdelen 4b t/m 4f alle onderdelen die dienen als beschrijving van flexibilisering? Moeten deze alle worden opgenomen of kan een instelling zelf een aanpak kiezen die flexibilisering aantoont maar niet deze onderdelen bevat? Hier wrekt zich dat er geen definitie is van het (kern)begrip flexibiliteit c.q. flexibilisering.